

съдите сли искате да идите въ Едирне?» — Тий му отговорили, че прѣпочитатъ по-добръ да са въ Едирне отъ колкото да останатъ тукъ въ това лоше за тѣхъ положение. Тѣ прѣвидели значението на въпроса му кѫдѣ са отнася и за туй за по добро поискали за Едирне съ едно прѣпорожчително писмо до Едирненския паша, който слѣдъ отиванието имъ даги настани тамъ за приврѣменно да живѣятъ, което и на часа имъ са дало. — Като му благодарятъ за прѣпорожчителното писмо, почноватъ приготвленията си за тръгнование. Когато Ново-Загорскиятъ жители пристигнали на станцията, до толкова множество са натрупало, щото нѣмало място, гдѣ да са почине отъ турци и българи, които са готовели все да бѣгатъ. Когато стигналъ трепътъ на обикновенното си врѣме, спрѣли го и не го пустнали да замине за Ямболъ, та се накачили турци и българи колкото испрѣварили, а пакъ други кой какъ сварели и кой гдѣ можалъ да намѣри място, тамъ са задържалъ, съ който билъ пакъ върнатъ назадъ за Едирне вечеръта срѣчу вторника. Тий тогава вагонътъ неможалъ да ги побере всичките, щото много отъ българите и отъ турците биле принудени да останатъ за другий денъ. Въ какво положение на духътъ са памирали тия останали злащастници въ тая най-грозна и опасна минута на живота си? — Тий остава на мнозина отъ читателите да си въобразятъ и съставятъ мѣни, ако би нѣкога прѣзъ живота си да сѫ промѣнавали каква годѣ криза, щото отговорътъ му е познатъ, но само на тия, що сѣдахѫ и чакахѫ избавлението си, и които сега са останали живи запазени отъ турското бѣсило и ножъ. Въ това врѣме когато тий биле на станцията съ повечето българи, а въ другитъ неспоразумени маҳли и кѫщи на града дорѣда са испреберѫтъ всички, какво имъ е било положение то? — Оставамъ читателътъ самъ да си въобрази, като за попататъкъ прамълчавамъ.

Бѣлѣжка. А съ каква цѣль е казалъ тия думи Мехмедъ Черкезъ паша на Петка II. Костовъ? — Това самъ той е открилъ на единъ отъ депотатите Слава Балчовъ, кога е ходилъ слѣдъ войната въ Цариградъ, гдѣто го на-